

यथा “सिद्धे ऽस्मिन् नासिकाप्रेक्षणहृततनुसुकृते शवान्
साधकः स्याद् भ्रूसम्यक् च क्रमेणाकलयति सतताभ्यासतः
खेचरीषु । दिव्यां दृष्टिञ्च धत्ते जनयति यमिनो योग-
निष्पत्तिर्निर्दिष्टं सूक्ष्मस्यस्योरुहे वै पवनहृददयोरक्रमे-
णातुल्योऽस्यम्” प्रकारान्तरं यथा “प्रातः सस्यथाय तुल्ला-
सने गतः समस्यसेत् त्वाटकमेक एव । प्रसार्य दृष्टिं
ननु लक्ष्यमीक्षेत् ससुञ्जलं तत् रहसीतचिन्तः । अस्यासतो-
ऽस्मात् स्थिरतां समस्यतः समीरनेने इति लक्ष्यदीक्षा ।
विधाय किञ्चित् समये विलोचने संसृष्ट्वा पश्चात् अटिति
प्रसार्य । पश्चेत् परोनिश्चनसेकधीः खं पशुत्सु यावत्
पुरतोऽर्कवस्वम् । समस्यसेत्तावदिमां क्रियां चेत् सुनि-
र्भवा दृष्टिरनेन वै स्यात्” हठसं० ।

नौलीकमे तच्च द्विविधं बाह्यप्रान्तरं च तत्र बाह्यं यथा
“रुव्यापसव्यं लघुनालिकाभिर्व्यावर्त्य वेगैः कृतदोर्युग-
कौ । कृत्वा भ्रमं स्वस्तिकं चानतां सस्तुन्दस्यनालोत्यति-
मेवमीहेत” हठसं० । “असन्दासन्द्वेगेन तुन्दं सव्याप-
सव्ययोः । शतशो भ्रामयेदेष नौलीयोगः प्रचल्यते ।
मन्दाग्निसन्दीपनपाचकाग्निसम्भानमानन्दकरी सदैव ।
अग्नेषटोषामयशोषणी च हठक्रियाऽसौ जयतीह
नौली” हठसं० । व्याभ्यन्तरसुकृं हठरत्नावल्यां यथा
“इडयावर्त्यं वेगेन तथा पिङ्गलया पुनः । उभाभ्यां
भ्रामयेदेषा ह्यप्रान्तरा कीर्त्तिता मया” ।

कपालभाती “लोहकारस्य भ्रमावत् कृत्यात् सव्यापसव्यतः ।
कपालभाती विख्याता कफामयविशोधिनी” हठसं० ।
“सक्लोहकारधमनीव च संपूर्णैकं नासिकापुटमरं सुवि-
देचयच्च । योगी द्वितीयमिति भस्त्रिकयेव शश्वत् सव्याप-
सव्यपरिचालनसत्त कार्याम्” हठसं० ।

चक्रोक्तं “सुक्ष्मिधं सस्येन वा सुहविषा मध्याङ्गुली-
युग्मकं सार्द्धं लूनं खं प्रसार्य शनकैः वायुं हृदन्ते
क्रियात् । ऊर्ध्वं सर्वमिहाभितोऽत्र नलकाद्यं भ्रामये-
दन्तरे यावत् पायुविकाश उद्भवति संप्रोक्तेति चक्री
ब्रूधैः । कृत्वेति चक्रीविधिनादौ प्रचालयेत्तद्विषयं
ततो दृढम् । आमादिदोषान्नासति प्रकृत्यात् यथा गुदास्यं
क्षयविज्ञर्थं भवेत् । तथाङ्गुलीनां त्रिचक्रः क्रमेण संभ्रा-
मयेत् पायुविकाशनावधि । नलान्तरगादादृतिदुर्मलान्तः
स्थान्मूलचक्रस्य विकाशनं च” हठसं० । “पायुःक्री
प्रसार्यान्तरङ्गुल्यौ भ्रामयेत् सृशम् । यावद् गुदविकाशः
स्यात् चक्रीकमे निगद्यते । शूलव्याधिषु लम्बरोगो

नयत्यत्र न संशयः । मलयुद्धिदीपनं च जायते चक्रि-
कर्मणि” हठरत्नावली ।

गिलिकर्म “यद्दुर्घाण्टकासक्तयोः पिधानमथो ललनी काथि-
तोपजिह्वा । तदप्यक्तं तर्जनीमध्यमाभ्यां संमन्ययेद् जो
सुद्धराकलयत् । गिलीति कर्मादितमार्यवयैः सन्धि-
प्रलीनामकफौषहारं” हठसं० ।

गजकरणीकर्म “अदरगतपटार्थातुहमेदेव नित्यं पयन-
गमनमागात् करण्डनालप्रवेशात् । क्रमपरिचयवष्टो वा-
युमार्गो भवेद् गजकरणीमतीव प्राङ्गुयां हठज्ञाः ।
(अपानवायोर्दुर्द्धकरणात् । पवनोर्द्धकरणेन वा । पाय्वा-
कर्षणेन यद्भ्रान्तं वस्तु तदुद्दमेत् । करण्डनालप्रवेशात् ।
करण्डे नालस्य प्रवेश एरण्डनालस्य प्रवेशस्तस्मात् । तदा
क्रमपरिचयक्रमेण वस्तुपरिचयः स्यादित्यर्थः) हठसं० ।

“प्राक् स्थितोत्कटविष्टरे समतनुनीत्यानलोत्यापनं कृत्वा-
ऽपानमूर्ध्वं मीरणपथा गल्लीं विधायोद्दमेत् । यत्
प्राग्भ्रान्ततदपानमथ वा नालप्रवेशाद्गले तत् पश्चाद्भ्रान्तं
वमेदनुविधिः प्रोक्तो हठज्ञैरिह । आसने गोमुखे स्थित्वा
कृत्वा भूमौ करौ दृढम् । नक्ष ऊर्ध्वं वायुक्षिप्तं नाला-
दुत्याप्य चाचरेत् । वक्त्रापमेवं विहिते दोषोभ्रान्त-
संयुतः । एवं गजकरण्युक्ता भ्रान्तोद्दमनक्रियेति” ।
वायुक्षिप्तं अपानेन सह प्राणस्य प्रकामसूर्ध्वं कर्षणम् ।
नालोत्यानसमकालं कृत्यादिति भावः । अस्वार्थः उत्कटे
आसने स्थित्वा बद्धयुगलं बद्धसुष्टं जानुद्वयोपरि संस्था-
प्यानु नस्त्राधोमुखः आनसकटिपृष्ठं आस्त्रिताङ्गोनालोत्यानं
कृत्वातु पश्चादायुसूर्ध्वं विधाय सोदरवेगैरशितसुद्वमेत् ।
यदि कदाचिद्धूर्ध्वं भ्रान्तं याति तदात्यायानसकटिपृष्ठो
जानुद्वयं तिष्ठन् दोष्यां धृत्वा प्राग्बद्धवसेत्” हठसं० ।

शङ्खप्रचालनम् “नास पुटेन सलिलं परिपीय वक्त्राभारणं
तद्बर्हृरहो कलयेत् सुधीरः । पीत्वेककेन पुटकेन च
नासिकाया वन्द्येन वारि शनकैर्वहिरुद्दमेद्वा । शङ्ख-
प्रचालनमिदं कफपित्तहरं परम्” हठसं० ।

वायुसाधनम् “इदानीं लोशहानार्थं कर्त्तव्यं वायुसाधनम् ।
येन संसारचक्रे ऽस्मिन् रोगहीनो भवेद् भ्रुवम्” । शिव-
संज्ञिता “राजदन्तयुगलान्तससृशन् सद्भिधाय रसनं
तदन्तिके द्विक (काक) चङ्गुपुटमारुतं पिबेत् प्राणसंयम-
नमेतदुत्तमम्” । “जिह्वां कृत्वाऽनाकुलक्षालुल्ले दन्तैर्द-
न्तान् गाढमापीड्य सदाः । मन्दं मन्दं यः पिबेद्
गन्धवाहं सोऽसौ पूरैः साकमन्तः स्वर्जितः” तिपुरा-